

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2008140

van 20 april 2015

- Opposant:** **Kingfisher International Aps**
Falkoner Alle 7 4
2000 Frederiksberg
Denemarken
- Gemachtigde:** **CABINET PLASSERAUD**
96/98 Boulevard Carnot
59000 Lille
Frankrijk
- Ingeroepen recht :** BLOOMA (Europese inschrijving 9612359)

tegen
- Verweerster:** **Johanna M. Blom-Koot h.o.d.n. MrsBLOOM**
Hortensialaan 14
1431 VC Aalsmeer
Nederland
- Gemachtigde:** - - -
- Betwiste merk:** MrsBLOOM (Benelux depot 1253081)

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 21 augustus 2012 heeft verweerster een Benelux depot verricht van het woordmerk MrsBLOOM voor waren in de klassen 20, 24 en 26. Het depot is onder nummer 1253081 in behandeling genomen en gepubliceerd op 3 september 2012.
2. Op 29 november 2012 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op Europese inschrijving 9612359 van het woordmerk BLOOMA, ingediend op 20 december 2010 en ingeschreven op 7 juni 2011 voor waren in de klassen 6, 11, 18, 19, 20, 21, 22, 24 en 28.
3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.
4. De oppositie is ingesteld tegen de waren in de klassen 20 en 24 van het betwiste depot en is gebaseerd op de waren in de klassen 20 en 24 van het ingeroepen recht.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").
6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 10 december 2012.
8. Naar aanleiding van een aantal opeenvolgende verzoeken tot opschorting, is de contradictoire fase van de procedure aangevangen op 11 juni 2013.
9. Op 7 juni 2013 heeft opposant argumenten ingediend.
10. Het Bureau heeft op 2 augustus 2013 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn tot en met 2 oktober 2013 is gegeven om eventueel aanvullende argumenten in te dienen.
11. Op 27 augustus 2013 heeft opposant medegedeeld dat zijn eerder ingediende stukken compleet waren. Deze zijn op 6 januari 2014, vergezeld van een vertaling, door het Bureau aan verweerster verzonden, waarbij een termijn tot en met 6 maart 2014 is gegeven om hierop te reageren.
12. Verweerster heeft op 27 februari 2014 gereageerd op de argumenten van opposant. Deze reactie is door het Bureau, vergezeld van een vertaling, aan opposant gezonden op 9 mei 2014.
13. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.
14. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

15. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten van opposant

16. Volgens opposant zijn de waren van het betwiste teken identiek dan wel (sterk) soortgelijk aan die van het ingeroepen recht.

17. Met betrekking tot de vergelijking van de tekens, merkt opposant op dat het ingeroepen recht zeer onderscheidend is.

18. Het betwiste teken zal door de consument gesplitst worden in "Mrs" en BLOOM", meent opposant. "Mrs" is volgens hem enkel een aanspreektitel die dient om het element "BLOOM" in te leiden, dat hierdoor nog belangrijker lijkt en de aandacht van de consument zal trekken. Als gevolg hiervan is het element "BLOOM" het dominante element van het betwiste teken.

19. Zowel op visueel als op auditief vlak bestaan er grote overeenkomsten tussen merk en teken, die vijf van de zes letters identiek en in dezelfde volgorde delen, stelt opposant. Het enige verschil bestaat uit de letter "A" op het einde van het ingeroepen recht, een verschil dat de aandacht van de consument niet zal trekken volgens hem. Ter ondersteuning van deze stelling verwijst hij naar een beslissing van het BHIM.

20. Op begripsmatig vlak kunnen zowel de aanduiding "BLOOMA" als "BLOOM" volgens opposant worden opgevat als een naam dan wel een voornaam. Hierdoor bestaat er een grote mate van overeenstemming tussen beide en zal de consument menen dat er een verband tussen bestaat, aldus opposant die ter ondersteuning verwijst naar een beslissing van het BHIM.

21. Opposant concludeert dat de tekens bijna identiek zijn en dat er sprake is van verwarringsgevaar. Hij verzoekt het Bureau het betwiste teken niet in te schrijven voor de klassen 20 en 24.

B. Reactie van verweerster

22. Verweerster legt uit dat zij een groothandel is voor woonaccessoires, met de nadruk op woontextiel. Daarnaast heeft zij klein meubelen en glas in zijn collectie. Zij stelt dat opposant zijn merk alleen gebruikt voor tuinmeubelen. De waren zijn volgens haar dus niet soortgelijk.

23. Anders dan opposant meent verweerster dat het element "Mrs" in het betwiste teken wel degelijk een onderscheidend onderdeel vormt, mede omdat het een Engelse aanspreektitel betreft die niet wordt gebruikt in de voertalen in de Benelux. Zij verwijst naar andere merken die het element "mr" of "mrs" aan hun naam hebben toegevoegd. Ter illustratie voegt zij een overzicht met bestaande merkregistraties als bijlage toe. Dit element moet dus volgens verweerster wel degelijk in de beoordeling van de tekens worden betrokken.

24. Met betrekking het onderdeel "BLOOM" stelt verweerster dat dit een sterk verwaterd element is: zowel het Benelux als het Europese register bevatten diverse merkregistraties waarin dit element voor komt. Indien deze merken kunnen co-existeren, meent verweerster dat dit ook geldt voor het betwiste teken en het ingeroepen recht.

25. Op auditief vlak meent verweerster dat de verschillen tussen merk en teken duidelijk hoorbaar zijn: "missisbloom" tegenover "blooma". Er is volgens haar dan ook geen sprake van auditieve overeenstemming. In dit kader merkt verweerster nog op dat de naam "MrsBLOOM" altijd in combinatie wordt gebruikt, zoals bijgevoegde foto's illustreren.

26. Volgens verweerster bestaan er door de toevoeging van het element "Mrs" aan het begin van het betwiste teken en de letter "A" aan het einde van het ingeroepen recht, voldoende visuele verschillen tussen merk en teken. In dit kader merkt verweerster ook op, dat op een deel van haar producten het logo "MrsB" wordt gebruikt. De nadruk ligt bij het betwiste teken volgens haar dus op het element "Mrs". Dit blijkt ook uit het gebruik van het sublogo "MrsB", stelt zij, wat bevestigt dat het betwiste teken een totaal andere merknaam is dan het ingeroepen recht.

27. De letterlijke vertaling van het merk "MrsBLOOM" is "mevrouwbloem", stelt verweerster. De vertaling van het ingeroepen recht is "bloema", waardoor zij meent dat er geen begripsmatige overeenstemming tussen merk en teken bestaat.

28. Verweerster geeft aan dat zijn jarenlange ervaring in de wereld van de woonaccessoires haar heeft geleerd dat men haar in het buitenland kent als "Mrs. Bloom", hoewel haar achternaam "Blom" is. Door deze Engelse verbastering is zij tot de keuze van haar merknaam gekomen.

29. Verweerster geeft aan dat zij enkel op internet en social media te vinden is onder de naam "MrsBLOOM", niet onder "bloom". Dit geeft volgens haar aan dat het element "Mrs" onherroepelijk verbonden is met "BLOOM".

30. Verweerster concludeert dat er geen verwarringsgevaar bestaat tussen merk en teken. Zij verzoekt het Bureau de oppositie te verwerpen.

III. BESLISSING

A.1. Verwarringsgevaar

31. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE.

32. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

33. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

34. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

35. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

36. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
BLOOMA	MrsBLOOM

Begripsmatige vergelijking

37. Hoewel de gemiddelde consument een merk gewoonlijk als een geheel waarneemt en niet let op de verschillende details ervan (GEU, arrest Lloyd, reeds aangehaald), neemt dit niet weg dat een consument die een woordteken waarneemt, dat teken zal ontleden in woordelementen die voor hem een concrete betekenis hebben of die gelijken op woorden die hij al kent (zie GEU, arrest Respicur, T-256/04, 13 februari 2007; arrest Aturion, T-146/06, 13 februari 2008 en arrest Galvalloy, T-189/05, 14 februari 2008).

38. In dit geval zal de consument het betwiste teken splitsen in de (in de Benelux gekende) Engelse aanspreektitel "Mrs" (voor "mevrouw") en het element "BLOOM". Dit laatste element is een Engels woord en betekent onder andere "bloem" of "bloesem"¹; ook verweerster noemt deze betekenis (zie overweging

¹ Groot Woordenboek Engels-Nederlands van Van Dale, 4^e editie

27). Gezien het eerste element kan het tweede element van het betwiste teken door het in aanmerking komende publiek echter ook worden opgevat als een achternaam.

39. Het ingeroepen recht, "BLOOMA", heeft geen vaste betekenis. Een begripsmatige vergelijking is dan ook niet aan de orde.

Visuele vergelijking

40. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk dat bestaat uit zes letters: "BLOOMA". Het betwiste teken is ook een zuiver woordmerk en bestaat uit acht letters: "MrsBLOOM".

41. Hoewel een consument in beginsel meer belang zal hechten aan het eerste deel van een teken (zie in deze zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004), zal dit in het geval van het betwiste teken anders zijn nu het eerste deel bestaat uit een aanspreektitel. Het gebruik van hoofdletters voor het tweede deel versterkt bovendien de afsplitsing van de aanspreektitel, ondanks het feit dat het gebruik van hoofdletters en kleine letters in principe niet terzake doet bij de beoordeling van de visuele overeenstemming. Hierdoor zal de aandacht vooral uitgaan naar het tweede deel, "BLOOM". Dit element herneemt vijf van de zes letters van het ingeroepen recht, in identieke volgorde.

42. Merk en teken zijn visueel overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

43. De eerste vijf letters van het ingeroepen recht en de laatste vijf letters van het betwiste teken zullen op identieke wijze worden uitgesproken. Het verschil in uitspraak tussen beide is gelegen in de laatste letter "A" van het ingeroepen recht en het eerste deel van het betwiste teken, dat uitgesproken zal worden als "misses".

44. Op auditief vlak zijn merk en teken in zekere mate overeenstemmend.

Conclusie

45. Merk en teken stemmen op visueel vlak overeen. Auditief is er sprake van een zekere mate van overeenstemming. Een begripsmatige vergelijking is in de beoordeling niet aan de orde.

Vergelijking van de waren

46. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

47. Bij de vergelijking van de waren waarop de oppositie is gebaseerd en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden in casu de waren in overweging genomen in de bewoordingen zoals aangeduid in het register, respectievelijk de merkaanvraag.

48. De te vergelijken waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Klasse 20 Meubelen; Tuinmeubelen; Meubelen voor buiten; Biezen meubels; Meubelen gemaakt van rotan; Tafels; Picknicktafels; Stoelen; Ligstoelen; Zitkrukjes; Vouwstoelen; Schommelstoelen; Ligstoelen; Stoelkussens; Priëlen (meubelen); Banken; Stretchers voor op het strand; Chaises longues; Trolleys; Paraplustandaards; Parasolstandaards; Houders voor plantenspotten, niet van metaal; Onderdelen van en accessoires voor de voornoemde goederen, Geen van de voornoemde goederen wordt geproduceerd voor, is bedoeld voor gebruik door en/of wordt anderszins op de markt gebracht voor gebruik door baby's of kinderen jonger dan 3 jaar.	Klasse 20 Meubelen, spiegels, lijsten; van hout, kurk, riet, bies, teen, hoorn, been, ivoor, balein, schildpad, barnsteen, parelmoer, meerschium, vervangingsmiddelen van al deze stoffen of van plastic vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen.
Klasse 24 Tafelkleden, niet van papier; Placemats (sets) (niet van papier); Tafelservetten van textiel; Zonneschermen voor gebruik buitenshuis, van textiel; Onderdelen en accessoires voor de voornoemde goederen.	Klasse 24 Weefsels en textielproducten voor zover niet begrepen in andere klassen; spreien; tafellakens.

Klasse 20

49. De waren *meubelen* zijn identiek.

50. De *spiegels, lijsten* zijn accessoires die gebruikt kunnen worden in het interieur. Zij kunnen worden gecombineerd met de meubelen en er is dan ook sprake van esthetische complementariteit: bij het uitkiezen van accessoires voor het interieur zal de consument er zorg voor dragen dat deze qua stijl, kleur, vorm bij de overige meubelen passen. Vaak worden zij in dezelfde winkels verkocht. Zij zijn dan ook soortgelijk.

51. De *van hout, kurk, riet, bies, teen, hoorn, been, ivoor, balein, schildpad, barnsteen, parelmoer, meerschium, vervangingsmiddelen van al deze stoffen of van plastic vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen* zijn vanwege hun ruime formulering niet in overeenstemming met het IP Translator-arrest (HvJEU, C-307/10, 19 juni 2012), daar vereist wordt dat waren en diensten voldoende duidelijk en nauwkeurig omschreven dienen te worden. Overeenkomstig de Common Communication on the Common Practice on the General Indications of the Nice Class Headings van 20 februari 2014, alsook de Mededeling van de Directeur-Generaal van het Bureau van 20 november 2013 zal het Bureau "in opposities [...] als stelregel hanteren dat de consequenties van het onvoldoende duidelijk en nauwkeurig zijn van een omschrijving voor rekening komen van de partij die zich ervan bedient. In geval van een oppositie waarbij de ene partij vage termen inroept en de andere partij termen die voldoende duidelijk en nauwkeurig zijn, zal het BBIE dus beslissen ten voordele van de laatste".

Klasse 24

52. De waren *weefsels en textielproducten voor zover niet begrepen in andere klassen* zijn het genus van de waren *tafelkleden, niet van papier; placemats (sets) (niet van papier); tafelservetten van textiel; zonneschermen voor gebruik buitenshuis, van textiel* in klasse 24 van opposant. Deze zijn identiek dan wel (sterk) soortgelijk.

53. Een “tafelkleed” is een “kleed dat men ter bescherming of verfraaiing op een tafel legt, meestal over de randen neerhangend”. Een “tafellaken” is een “doek van damast, linnen, enz... dat over een eettafel wordt uitgespreid”. Een “tafelkleed” kan ook een “tafellaken” zijn². De waren *tafellakens* vallen dus onder de ruimere noemer *tafelkleden* en zijn hieraan identiek dan wel (sterk) soortgelijk.

54. De *spreien* in de warenlijst van verweerster zijn woonaccessoires; woonaccessoires zijn “bijkomstige zaken die ter aanvulling dienen maar niet functioneel zijn”³, te gebruiken in je woonomgeving. Een spreij kan bijvoorbeeld gebruikt worden ter verfraaiing van een bed en de slaapkamer. Ook de *tafelkleden* van opposant zijn woonaccessoires: de aard van deze waren is dezelfde. Bovendien worden ze vaak verkocht in dezelfde winkels. Ook kunnen ze dezelfde fabrikant hebben: een textiel fabriek zal vaak stoffen maken die voor zowel *tafelkleden* als *spreien* kunnen worden gebruikt. Deze waren zijn dus soortgelijk.

Conclusie

55. De waren van het betwiste teken zijn identiek dan wel (sterk) soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht.

A.2. Globale beoordeling

56. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

57. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). In casu betreft het waren die gericht zijn op het grote publiek en waarvan niet is komen vast te staan dat er sprake is van een hoger aandachtsniveau.

58. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd). De waren van het betwiste teken waartegen de oppositie gericht is, zijn identiek dan wel sterk soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht.

59. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke

² Groot Woordenboek van de Nederlandse taal van Van Dale, 14^e editie

onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht beschikt van huis uit over een normaal onderscheidend vermogen, aangezien het geen kenmerk beschrijft van de waren in kwestie.

60. Merk en teken stemmen op visueel vlak overeen. Auditief is er sprake van een zekere mate van overeenstemming. Een begripsmatige vergelijking is in de beoordeling niet aan de orde. De betrokken waren zijn identiek dan wel in sterke mate soortgelijk. Op deze gronden, en gelet op hun onderlinge samenhang, is het Bureau van oordeel dat het publiek kan menen dat deze waren afkomstig zijn van dezelfde of van een economisch verbonden onderneming.

B. Overige factoren

61. Voor wat betreft de verwijzing van opposant naar een aantal uitspraken van het BHIM in naar zijn mening gelijkaardige opposities, die in de onderhavige oppositieprocedure gevolgd zouden moeten worden (zie overwegingen 19 en 20), wijst het Bureau erop dat het niet gebonden is aan uitspraken van andere instanties in al dan niet gelijkaardige zaken. Het dient een zelfstandige beslissing te nemen op basis van de in de Benelux geldende wetgeving en rechtspraak (zie in die zin ook GEU, T- 353/04, CURON, 13 februari 2007).

62. Verweerster geeft aan dat zij haar merk voor andere waren gebruikt dan opposant (zie overweging 22). Met het feitelijk gebruik van de betrokken tekens kan in het kader van een oppositieprocedure echter geen rekening worden gehouden, aangezien de vergelijking van de tekens uitsluitend plaatsvindt op basis van de registergegevens. Zaken als marketing- en verkoopformules, die bovendien met de tijd kunnen wijzigen, spelen dus in het kader van een oppositie geen rol (HvJEU, Quantum, C-171/06, 15 maart 2007, O2 Holdings Limited, C-533/06, 12 juni 2008, GEU, Ferromix e.a., T-305/06-T-307/06, 15 oktober 2008).

63. Ditzelfde geldt voor de verwijzing van verweerster naar het gebruik van het betwiste teken in andere combinaties of naar het gebruik van een sublogo (zie overwegingen 25 en 26): de vergelijking in een oppositieprocedure vindt enkel plaats op basis van de registergegevens.

64. Voor wat betreft het argument van verweerster dat het element "BLOOM" sterk verwaterd is omdat het in veel merkregistraties voor komt (zie overweging 24), wijst het Bureau erop dat het weliswaar niet volledig uitgesloten is dat in bepaalde gevallen de co-existentie van oudere merken op de markt het vastgestelde gevaar voor verwarring van twee conflicterende merken vermindert. Hiermee kan echter slechts rekening worden gehouden indien de verweerster ten minste in de loop van de procedure genoegzaam heeft aangetoond dat deze co-existentie erop berust dat bij het relevante publiek geen sprake is van gevaar voor verwarring van de oudere merken waarop de verweerster zich beroept en het oudere merk van de opposant waarop die oppositie is gebaseerd, en onder het voorbehoud dat de betrokken oudere merken en de conflicterende merken identiek zijn (zie in die zin GEU, Top iX, T-57/06, 7 november 2007 ; LIFE BLOG, T-460/07, 20 januari 2010). In casu werd niet het bewijs geleverd dat de op de markt co-existerende inschrijvingen identiek zijn.

C. Conclusie

³ Groot Woordenboek van de Nederlandse taal van Van Dale, 14e editie

65. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring.

IV. BESLUIT

66. De oppositie met nummer 2008140 wordt toegewezen.

67. Het Benelux depot met nummer 1253081 wordt niet ingeschreven voor de waren waartegen de oppositie gericht is, te weten:

Klasse 20: alle waren;

Klasse 24: alle waren.

68. Het Benelux depot met nummer 1253081 wordt wel ingeschreven voor de waren waartegen de oppositie niet gericht is, te weten:

Klasse 26: alle waren.

69. De verweerster is 1.000 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 van het uitvoeringsreglement aangezien de oppositie geheel wordt toegewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 20 april 2015

Cocky Vermeulen
(rapporteur)

Camille Janssen

Tomas Westenbroek

Administratieve behandelaar: Loes Burger